

9.4.47

שושני: 1) מצבו של הארבעון, 2) היחס לפורשים,
3) קו ההסבהה בארכוון.

1) האם י היה אבטוחוני או חלק של ההנהלה. רודזים להיות כפויים - אבל גם להרבייש שם שותפים. יש גם דיקה לחגועות הפועלים - הוא פבירהה. ברווע יש הרגשה שהענינים אינם כתיקונים בפה ובסתה ובצאר. הארבעון היה צדוע פביצה (אליה) לפקודת הדיווגי. הפעם מיוחדית. יש שני רטטלים - אחד פיקטיבי - יצחק, ואחד למשה - יוסף. אין זה יצחק חמאים לפקידתו - אם כי עבורה חסובה. 2) לפורשים יש אהדה בצוור ובנווער. אם אין הנוער נוואר - הוא מקודם בהם. זהו סדרן - אבל אין קו ברור, ויש לשחף חובי הארבעון בראונן, ולא רק להטיל בשם הטעודות, כשהוחזה"ל החליט מה שחיליב על הפורשים לא היה שי, ההסתדרות או הארבעון סוכנים. 3) הסבירה הקו הפנייני. לא פרוזים מחוסר-פעולות. לא כחויבים לעצום מה שהבחורים רודזים - אבל יש להסביר הקו. יש להניד דבר ברור בדבר נירוש המפעליים.

ספרתי אינפורמציה על חמשת השעיפים. ביקשתי לדבר
זה על וועלים בעיר ובמושבה, הפעלת הנוער ודרך
החינוך.

דוד קובל על מפלחות, קו רוטינה, השדרות פנוי חבר
שלא מאותה המפלגהן. יש חוסר אנשיים בארכוון, מצד הטעודות אין
יחס (לא נותנים עובדים ולא מבטיחים עתידם כלמהינייסי צבא).
אין מזון לארכוון - עליה, בריחחה.

שאלה זו אם הארגון מוכשר ומתעתד למלא תפקיד
הטකידים שרק הוא יכול למלא בהגשמה הציונית כוח חזין
להגנה וכיבוש חאנאים מדיניים חדשים - ומסורה חובה שתקייף
כל חם והנעור לפיקוד הייעודים הציוניים של היישוב.

ג. ספיר - יש משבר נפשי בארגון. לא פלווים
האנויים החלים בדרבי הפעולה בהסברת, יש משבר ארגוני - אין
הרוגשה שהוא נושא בידיהם. אין חיל עבטיו - פאני אין סוף
ספיר לארגון..

ג. קרכובי - הסברת היא רק מכשיר פלווה, ולא
הסברת הוא מקור המזבר. אין מחסור באנשיים כשהקיפו חטיבת
גדלו אנזים, כשהוקם צבא - גדלו אנזים. יש עירקה - כי
רבים אינם יודעים לשם מה, מה גדרש פנו. - לפנים היה הבטחון
עיקר בארגון. בשנת 1931 נקבע מדיניות לטור שאלות הבטחון.
עכשו הדריניות שוטפת הכל. הארגון הוא מכשיר פעולה -
קביעת הקו נעשה ע"י אחרים.

קורובי - יש להרחב הסpora ולכלול כולן - חעבה
שחלק בתוך הסpora וחלק לא - פרפה ומצעיל.

זאב - בפני הלגיון היהודי נוכל לעמוד. בפני צבאות
הארצות השכנות - לא. לא מספיק האמונת האיזוד, המבנה.

פראיזיס בדבר המשבר. כל אחד בפניו שלו לא יגיד
. .

שייש נסיגה, אלא לחייך, אבל יזרפו את כל התחדבותיהם, היבן
איפוא המשבר? התקנאות פטוריים. זה פערר משבר אסון.

געוי הארגון: זה מניין אין חילול, סיברת בהכנת קדרים, (בלי
קדרים אין להרחב), תקן הצד איננו בסדר, אין הסברת
פעמיקה ובויה (יש רק הסברת של דבר חומר), יש להציג
לארגון ההכרה שהוא תגועת, פרי החנדבות, אין לקיים הארגון
רק על יפוד שאפתה.

אהוביה - דרוש שהארגון ידע בכל תקופה מהי המשימה

শפטילים עליו.